

Súd: Okresný súd Michalovce
Spisová značka: 16Csp/20/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7718200880
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 09. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Daniela Pristášová
ECLI: ECLI:SK:OSMI:2021:7718200880.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Michalovce, sudkyňa Mgr. Daniela Pristášová v právnej veci žalobcu JQ. zastúpeného advokátom JUDr. Michalom Michalovčíkom so sídlom Makovická 768/20, 089 01 Svidník, IČO: 42 230 691 proti žalovanej PROFI CREDIT Slovakia s.r.o. so sídlom Pribinova 25, 824 96 Bratislava, IČO: 35 792 752 zastúpenej Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s.r.o. so sídlom Kubániho 16, 811 04 Bratislava, IČO: 47 233 516, o určenie neprijateľných zmluvných podmienok takto

rozhodol:

I. Určuje, že zmluvná podmienka v zmluve o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXX zo dňa 4.10.2012, uvedená v bode 8 ods. 8.1 v znení: „Predmetom tejto dohody o poskytnutí služby je záväzok veriteľa poskytnúť dlžníkovi na jeho žiadosť, a po splnení nižšie uvedených podmienok službu spočívajúcu v možnosti odkladu maximálne troch akýchkoľvek splátok úveru, resp. revolvingu poskytnutého na základe žiadosti /zmluvy uzavretej medzi veriteľom a dlžníkom a záväzok dlžníka splatiť veriteľovi odplatu a) za poskytnutie služby spočívajúcej v možnosti odkladu splatnosti splátok úveru vo výške 215,75 €, b) za poskytnutie služby spočívajúcej v možnosti odkladu splatnosti splátok revolvingu, v prípade, ak bude dlžníkovi revolving poskytnutý. Odplatu je veriteľ oprávnený na základe vlastného uváženia jednostranne znížiť, k čomu dlžník udeľuje veriteľovi svoj súhlas. Veriteľ je povinný písomne oznámiť dlžníkovi stanovenú zníženú výšku odplaty, pričom písomné oznámenie bude tvoriť prílohu tejto dohody o poskytnutí služby,“ je neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

II. Súd určuje, že zmluvná podmienka v zmluve o revolvingovom úvere č. úveru 8300051044 zo dňa 4.10.2012, uvedená v bode 8, ods. 8.4 v znení: „Odplata za poskytnutie odkladu splatnosti splátok úveru je splatná dňom uzavretia tejto dohody o poskytnutí služby. Veriteľ a dlžník sa dohodli na započítaní vzájomných pohľadávok, a to pohľadávky dlžníka voči veriteľovi na poskytnutie schválenej výšky úveru podľa článku 2.3 zmluvných dojednaní žiadosti/zmluvy, oproti pohľadávke veriteľa voči dlžníkovi na zaplatení odplaty podľa odseku 8.1, písm. a, tejto dohody o poskytnutí služby, resp. zníženej výšky odplaty, a to ku dňu poskytnutia úveru dlžníkovi podľa článku 2.3 zmluvných dojednaní žiadosti/zmluvy. Odplata za poskytnutie odkladu splatnosti splátok revolvingu je splatná dňom poskytnutia revolvingu dlžníkovi. Veriteľ a dlžník sa dohodli na započítaní vzájomných pohľadávok, a to pohľadávky dlžníka voči veriteľovi na poskytnutie schválenej výšky revolvingu podľa článku 4.1 zmluvných dojednaní žiadosti/zmluvy oproti pohľadávke veriteľa voči dlžníkovi na zaplatenie odplaty podľa ods. 8.1 písm. b, tejto dohody o poskytnutí služby, resp. zníženej výšky odplaty, a to ku dňu uskutočnenia revolvingu podľa článku 4.3 zmluvných dojednaní žiadosti/zmluvy. Rozdiel bude uhradený na účet dlžníka uvedený v článku 2 žiadosti/zmluvy.“, je neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

III. Žalobcovi priznáva nárok na náhradu všetkých účelne vynaložených trov v konaní od žalovaného s tým, že o výške tohto nároku bude rozhodnuté v osobitnom uznesení.

odôvodnenie:

1. Tunajší súd rozsudkom č.k. 16Csp/20/2018-96 zo dňa 20.9.2019 I. Žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 2 025,22 eur, spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 2.025,22 eur od 14.2.2018 do zaplatenia všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku, II. v prevyšujúcej časti žalobu zamietol a III. rozhodol, že žiadna zo strán sporu nemá nárok na náhradu trov konania.

2. Rozhodol tak o žalobe na zaplatenie 2025,22 eur istiny s prísl. a o určenie neprijateľných podmienok v bode 8.1 a 8.4 zmluvy o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX, ktorú žalobca podal na tom skutkovom a právnom základe, že uzavrel úverovú zmluvu č. XXXXXXXXXXXX z 27.9.2012, predmetom ktorej malo byť poskytnutie finančných prostriedkov v dohodnutej výške 1.500 eur, pričom skutočne poskytnutých mu bolo 1.284,25 eur, že zmluva bola uzavretá v rozpore s § 53 Obč. zák., nakoľko má vady ohľadne výšky úveru a reálnej sumy, ktorá bola poukázaná na jeho účet v sume 1.284,25 eur a dohodnutá suma 1.500 eur. Žalobca uhradil žalovanému až 3.309,47 eur a bezdôvodné obohatenie žalovaného je 2.025,25 eur.

3. Proti rozsudku podali v zákonnej lehote odvolanie žalobca a žalovaný. Žalobca podal odvolanie proti výroku II., ktorým súd v prevyšujúcej časti žalobu zamietol (o určenie neprijateľných zmluvných podmienok) a proti výroku III. o trovách konania z odvolacích dôvodov, že súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 365 ods. 1 písm. b/ C.s.p.), že súd dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam (§ 365 ods. 1 písm. f/ C.s.p.) a že rozhodnutie súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 písm. h/ C.s.p.). Žalobca poukázal na to, že podanou žalobou v tomto konaní sa, o.i. domáhal aj určenia neprijateľných zmluvných podmienok uvedených v bode 8, ods. 8.1. a ods. 8.4 Zmluvy o revolvingovom úvere č. 8300051044 zo dňa 4.10.2012, uzatvorenej medzi žalobcom a žalovaným. Súd žalobu v časti týkajúcej sa určenia neprijateľných zmluvných podmienok zamietol, pričom v odôvodnení napadnutého rozhodnutia, v bode 16. rozsudku dôvodil, že nárok na určenie, že sú podmienky uvedené v bode 8.1 a v bode 8.4 neprijateľné, žalobu zamietol, keďže ide o nároky nadbytočné, že súd pri spotrebiteľských sporoch skúma ex offio neprijateľnosť zmluvných podmienok a v tomto prípade je už prejudikované, že Dohoda o poskytnutí služby uzatváranú v sporoch, kde je veriteľ Profi Credit Slovakia s.r.o., je už vyhlásená za neprijateľnú zmluvnú podmienku, z čoho súd vychádzal. Z uvedeného vyplýva, že na základe vykonaného dokazovania súd nemal pochybnosti o tom, že dojednania v bode 8., ods. 8.1. a ods. 8.4 Zmluvy o revolvingovom úvere č. 8300051044 zo dňa 4.10.2012 sú neprijateľnými v zmysle § 53a Obč. zák. a napriek tomu rozhodol tak, že žalobu v tejto časti zamietol, pričom nárok žalobcu vyhodnotil ako nadbytočný. Takýto postup súdu považoval žalobca za nesprávny a nezákonný. Citujúc znenie čl. 6 ods. 1 Smernice Rady 93/13/EHS, poukázal na to, že určovanie neprijateľnosti zmluvných podmienok je popri určovaní nekalých obchodných praktík pilierom spotrebiteľského práva, a postupom súdu prvej inštancie, ktorým nebola poskytnutá ochrana žalobcovi ako spotrebiteľovi a slabšej strane na určenie neprijateľnej zmluvnej podmienky, došlo k odňatiu práva na riadny spravodlivý proces. Z platnej právnej úpravy mu vyplýva, že súd môže žalobu o určenie neprijateľnosti zmluvnej podmienky zamietnuť len v jednom prípade, a to v prípade, keď zistí, že sa v súdnej veci nejedná o neprijateľnú zmluvnú podmienku. Ak súd zistí, že v súdnej veci o neprijateľnú zmluvnú podmienku ide, žalobu o určenie neprijateľnosti zmluvnej podmienky zamietnuť nemôže, a to bez ohľadu na to, či sa spotrebiteľ domáha určenia neprijateľnosti zmluvnej podmienky samostatnou žalobou, alebo pri podmienkach, aké sú obsiahnuté v § 298 ods. 2 C. s. p. , tiež bez ohľadu na to, či žaloba smeruje proti obchodníkovi, ktorý je autorom neprijateľnej zmluvnej podmienky, alebo proti jeho právnomu zástupcovi, alebo bez ohľadu na to, že o neprijateľnosti tejto zmluvnej podmienky už bolo v inom súdnom konaní, alebo z iného právneho vzťahu, založenom iným právnym úkonom rozhodnuté, a to aj v prípade, ak by sa súdne konania týkali tých istých strán. Tiež bez ohľadu na to, či v prípade úverového právneho vzťahu, už úver splatený bol, alebo nebol. Mal za to, že z viacerých zákonných ustanovení vyplýva možnosť domáhať sa určenia neprijateľných zmluvných podmienok v spotrebiteľských zmluvách, a to nielen z § 53a Obč. zák. Vychádzajúc aj z § 52 ods. 1, § 53 ods. 1 a 5, § 53a Obč. zák., § 3 ods. 3 a 5 zák.č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľov (ich znenie citoval), poukázal na to, že nevidí žiadnu prekážku ani zákonný dôvod, prečo by nemohol v jednej žalobe uplatňovať viaceré práva, tak právo na plnenie v zmysle § 137 písm. a/ C. s. p., ako aj právo na určenie neprijateľných zmluvných podmienok, resp. určenia neplatnosti zmluvných podmienok z dôvodu ich neprijateľnosti. Zdôraznil, že právo na určenie neprijateľných zmluvných podmienok, príp. určenia neplatnosti zmluvných podmienok z dôvodu ich neprijateľnosti vyplýva z osobitných právnych predpisov, pričom nie je potrebné ani tvrdiť ani preukazovať naliehavý právny záujem. Vychádzajúc z § 298 ods. 1,2 C.s.p., poukázal na to, že podľa tohto ust. je právne nerozhodné, či strana navrhla alebo nenavrhla určiť neprijateľnosť zmluvnej podmienky a vždy, keď

súd neprizná plnenie dodávateľovi z dôvodu neprijateľnosti zmluvnej podmienky, alebo mu na základe takej zmluvnej podmienky uloží povinnosť vydať spotrebiteľovi bezdôvodné obohatenie, nahradiť škodu alebo zaplatiť primerané finančné zadosťučinenie, musí súd v týchto prípadoch, vo výroku rozsudku, výslovne uviesť znenie neprijateľnej zmluvnej podmienky. Ďalej poukázal aj na odbornú literatúru a považoval za vylúčené, aby sa spotrebiteľ v Slovenskej republike v príkrom rozpore s platnou právnou úpravou na území SR a tiež s úniovým právom, nemohol domôcť individuálne v spotrebiteľskom spore určenia neprijateľnosti samostatnej zmluvnej podmienky, ktorá sa navyše spája s peňažným plnením v zmysle § 298 ods. 2 C.s.p. Vo vzťahu k rozhodnutiu o trovách konania, poukázal na to, že nemá žiadnu oporu v odôvodnení rozsudku, t.j., že by mal mať žalovaný nárok na náhradu trov konania, že je nepresvedčivý, arbitrárny a nepreskúmateľný. Navrhol rozsudok v časti výrokov II. a III. zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie na nové rozhodnutie, eventuálne rozsudok v napadnutej časti zmeniť a vo veci rozhodnúť. Zároveň si uplatnil právo na náhradu trov odvolacieho konania. Žalovaný v odvolaní napadol výrok I., ktorým mu bola uložená povinnosť zaplatiť žalobcovi 2.025,22 eur istiny s prísl. a výrok III. o náhrade trov konania. Poukázal na to, že rozhodnutie neobsahuje žiadny záver založený na aplikácii konkrétneho zákonného ust., na základe ktorého súd dospel k tomu, že pri výpočte RPMN sa mal zohľadniť aj náklad na službu vo výške 215,75, že náklady za službu by mali byť súčasťou výpočtu RPMN. Tvrdil, že rozhodnutie a jeho odôvodnenie sú nepresné a nejednoznačné, že spôsob určenia ročnej percentuálnej miery nákladov (RPMN) je daný zákonom exaktne, čo do postupu, zahrnutia jednotlivých údajov pre výpočet a tiež pokiaľ ide o určenie okamihu, k akému sa RPMN počíta. Nejde o svojvoľný postup, pričom napadajúci rozsudok neoznačuje ani skutkovú okolnosť a ani právny dôvod, na základe ktorého by do výpočtu RPMN mala byť zahrnutá aj odplata podľa dohody o poskytnutí služby. Z právnej úpravy určenia RPMN relevantnej v čase uzavretia zmluvy o revolvingovom úvere č. 8300051044 vyplýva, že nie všetky náklady spotrebiteľa sa zahrňujú do výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov. Poukázal na to, že RPMN sa počíta z celkových nákladov spojených s úverom a že celkové náklady spojené s úverom tvorí len úrok a náklady na doplnkové služby predstavujúce podmienku získania úveru (§ 2 písm. g/ uvedeného zákona v znení účinnom ku dňu 4.10.2012). Súčasťou RPMN neboli všetky náklady spojených s úverom, preto je záver súdu nepreskúmateľným a nie je možné zistiť, na základe akých dôvodov súd k svojmu záveru dospel. Z obsahu rozsudku a jeho odôvodnenia sa mu javí, že súd pri rozhodovaní ust. § 2 písm. g/ uvedeného zák., ktorý vymedzuje jednotlivé pojmy, nepoužil, potom nemohol dospieť k záveru majúceho oporu v konkrétnej právnej norme. Citujúc znenie § 220 ods. 2 C.s.p., vytýkal súdu, že nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Uviedol, že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, že súd dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a že rozhodnutie súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 písm. b/, d/, f/ a h/ C.s.p.). Navrhol rozsudok v napadnutej časti zrušiť a vec vrátiť súdu na nové konanie. Zároveň si uplatnil nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

4. Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu žalovaného, citujúc znenie § 2 písm. i/, g/, § 19 ods. 1 a 2 zák. č. 129/2010 Z.z., poukazujúc tiež na Smernicu Európskeho parlamentu a Rady č. 2008/48/ES z 23.4.2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení Smernice Rady 87/102/EHS, kapitola 1 článok 3 písm. g/, uviedol, že záver súdu, že RPMN v zmluve o revolvingovom úvere je uvedená nesprávne, je vecne správny, že k takémuto záveru možno dospieť jednoduchým overením, napr. na internetovej kalkulačke pre výpočet RPMN pre spotrebiteľský úver, že dôkazom toho tvrdenia je, že správny údaj o RPMN mal byť až 92,98%. Zdôraznil, že údaj o ročnej percentuálnej miere nákladov má zohľadňovať všetky náklady, ktoré musí spotrebiteľ za úver uhradiť a preto je najlepším indikátorom posúdenia výhodnosti, či nevýhodnosti úveru. Zákonodarca v záujme poskytnutia ochrany slabšej zmluvnej strany v spotrebiteľskom právnom vzťahu, teda spotrebiteľovi, stanovil prísne obligatórne náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ktoré sprísnil aj tým, že pri údají o RPMN sa podľa cit. právnej úpravy musia uviesť všetky predpoklady použité na jeho výpočet. Opakoval, že v Zmluve revolvingovom o úvere je RPMN uvedená nesprávne, keďže do jej výšky nie je zahrnutý náklad - odplata za poskytnutú službu v zmysle čl. 8 ods. 8.1. písm. a/ Dohody o poskytnutí služby, že tento údaj je v neprospech spotrebiteľa, pričom ide o obligatórnu náležitosť, aj preto úver poskytnutý žalovaným žalobcovi je bezúročný a bez poplatkov v zmysle § 11 ods. 1 písm. b/ zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách. Pokiaľ ide o tvrdenia žalobcu o tom, že v odôvodnení rozsudku je nesprávne uvedená odplata vo výške 220,70 eur, ide len o zrejmu nesprávnosť, resp. chybu v písaní, ktorú v zmysle § 224 C. s. p. súd v rozsudku kedykoľvek aj bez návrhu opraví.

5. Odvolací súd bez nariadenia pojednávania prejednal odvolanie žalobcu a žalovaného a rozsudok vo výroku I. o povinnosti žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu 2.025,22 eur s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 2.025,22 eur od 14.2.2018 do zaplataenia potvrdil ako vecne správny podľa § 387 ods. 1,2 C.s.p. lebo súd úplne zistil skutkový stav veci a správne ho právne posúdil a odvolací súd sa s jeho odôvodnením v celom rozsahu stotožňuje, na dôvody ktoré v celom rozsahu odkazuje, pretože dôvody rozsudku sú správne, na čom nič nemení ani odvolanie žalovaného a rozsudok vo výroku II. o zamietnutí žaloby v prevyšujúcej časti a vo výroku III. o trovách konania zrušil a v rozsahu zrušenia vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie (§ 389 ods. 1 písm. b) a c) a § 391 ods. 1 C.s.p.), lebo súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miera, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces a tento nedostatok nemožno napraviť v konaní pred odvolacím súdom a zároveň vec nesprávne právne posúdil. Keďže bol naplnený odvolací dôvod uvedený v § 365 ods. 1 písm. b/, t.j., že súd odňal žalobcovi možnosť konať pred súdom, lebo neposudzoval nárok žalobcu, ktorým sa domáhal určenia neprijateľnosti zmluvnej podmienky v bode 8 ods. 8.1 a 8.4 zmluvy o revolvingovom úvere č. 8300051044 a zároveň bol naplnený aj odvolací dôvod uvedený v § 365 ods. 1 písm. h/ C.s.p., t.j. že súd vec nesprávne právne posúdil, vychádzajúc z tej skutočnosti, že ide o nároky nadbytočné, lebo v tomto prípade je už prejednané, že dohoda o poskytnutí služby uzatváraná v sporoch, kde je veriteľ PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., je vyhlásená za neprijateľnú zmluvnú podmienku. Odvolací súd poukázal na to, že súd môže žalobu o určenie neprijateľnosti zmluvnej podmienky zamietnuť len v prípade, keď zistí, že v prejednávannej veci sa nejedná o neprijateľnú zmluvnú podmienku. Žalobca sa v prejednávannej veci domáha neprijateľnosti zmluvnej podmienky spočívajúcej v dojednaní služby, možnosti odkladu splatnosti splátok úveru (ods. 8.1 zmluvy o revolvingovom úvere) a dojednaní odplaty jej splatnosti započítania (ods. 8.4 zmluvy o revolvingovom úvere). Súd neposudzoval nároky žalobcu na určenie neprijateľnosti zmluvných podmienok uvedených v petite žaloby, ktoré právo mu vyplýva z § 53 ods. 4 a § 53a Obč. zák., v dôsledku čoho nevykonal vo veci dokazovanie potrebné na zistenie skutkového stavu, čím je naplnený aj odvolací dôvod pre zrušenie rozsudku podľa § 389 ods. 1 písm. c/ C.s.p. Žalobou možno požadovať, aby sa rozhodlo najmä o určení, či tu právo je alebo nie je, ak je na tom naliehavý právny záujem; naliehavý právny záujem nie je potrebné preukazovať, ak vyplýva z osobitného predpisu (§ 137 písm. c/ C.s.p.), o určení právnej skutočnosti, ak to vyplýva z osobitného predpisu (§ 137 písm. d/ C.s.p.). Právo na určenie neprijateľných zmluvných podmienok, resp. určenia neplatnosti zmluvných podmienok z dôvodu ich neprijateľnosti vyplýva z osobitných právnych predpisov, a v tomto prípade nie je potrebné tvrdiť ani preukazovať naliehavý právny záujem. Žalobca sa v prejednávannej veci domáha v postavení spotrebiteľa vyslovenia (určenia) neprijateľnosti zmluvných podmienok a v prejednávannej veci ide o osobitný druh žaloby patriacej spotrebiteľovi s cieľom domáhať sa proti porušiteľovi ochrany svojho práva pred neprijateľnými podmienkami na súde, ktorá má podklad v osobitných predpisoch (§ 53 ods. 1, 4 a 5, § 53a Obč. zák. a § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z.). Z uvedených dôvodov, keďže súd prvej inštancie sa v tejto individuálnej žalobe nezaoberal určením neprijateľných zmluvných podmienok, tak ako sú špecifikované v žalobe, odňal mu možnosť konať pred súdom.

6. Odvolací súd uložil súdu prvej inštancie posúdiť (ne)dôvodnosť žalobcom uplatneného nároku na vyslovenie neprijateľnosti zmluvných podmienok uvedených v zmluve o revolvingovom úvere č. 8300051004 zo 4.10.2012 uvedených v bode 8 ods. 8.1 a 8.4. a vo veci opätovne rozhodnúť. V novom rozhodnutí sa má súd vysporiadať aj so skutočnosťami uvádzanými žalobcom v odvolaní a rozhodnúť aj o trovách celého konania, vrátane trov odvolacieho konania (§ 396 ods. 3 C.s.p.).

7. Súd vo veci určil termín pojednávania na 10.9.2021, ktorého sa zúčastnil iba právny zástupca žalobcu. Žalovaný nevyužil svoje právo a pojednávania sa nezúčastnil. Žalobca na pojednávaní poukázal na argumentáciu uvedenú v odvolaní voči rozsudku a zároveň na dôvodnosť určenia zmluvnej podmienky, v zmluve o revolvingovom úvere, ktorá je takmer v totožnej veci a týka sa tých istých účastníkov, kde tunajší súd už rozsudkom zo dňa 24.10.2018, ktorý nadobudol právoplatnosť sp.zn. 11Csp/20/2018-134 rozhodol o určení neprijateľných zmluvných podmienok. Voči tomuto rozsudku súdu prvej inštancie žalovaný v časti neprijateľných zmluvných podmienok ani nepodal odvolanie. Žalobca má za to, že judikatúra v otázke určenia týchto neprijateľných zmluvných podmienok v bodoch 8.1 a 8.4 je v zásade jednotná. Naliehavý právny záujem bol tiež vyriešený NS, preto trvá na podanej žalobe.

8. Žalobca sa podanou žalobou v tomto konaní domáha určenia neprijateľných zmluvných podmienok uvedených v bode 8, ods. 8.1. a ods. 8.4 Zmluvy o revolvingovom úvere č. 8300051044 zo dňa 4.10.2012, uzatvorenej medzi žalobcom a žalovaným. Žalobu v tejto časti nároku odôvodnil tým,

že podľa bodu 8. (Dohoda o poskytnutí služby) ods. 8.1. písm. a) Zmluvy o revolvingovom úvere, je predmetom dohody medzi žalobcom ako dlžníkom a žalovaným ako veriteľom záväzok veriteľa poskytnúť dlžníkovi na jeho žiadosť a po splnení nižšie uvedených podmienok (v Zmluve o revolvingovom úvere v ods. 8.1. až 8.6.) službu spočívajúcu v možnosti odkladu maximálne troch akýchkoľvek splátok úveru, resp. revolvingu poskytnutého na základe Žiadosti/Zmluvy uzavretej medzi veriteľom a dlžníkom a záväzok dlžníka zaplatiť veriteľovi odplatu. Tvrdil, že odplatná služba, spočívajúca v možnosti odkladu splatnosti splátok úveru v zmysle bodu 8. (Dohody o poskytnutí služby) Zmluvy o revolvingovom úvere nebola medzi zmluvnými stranami dojednaná individuálne. Hoci úprava obsiahnutá v ods. 8.6. Zmluvy o revolvingovom úvere vzbudzuje dojem, že dohoda o poskytnutí služby spočívajúcej v možnosti odkladu splatnosti splátok úveru nie je podmienkou uzavretia Zmluvy o revolvingovom úvere faktom je, že tvorí súčasť Zmluvy o revolvingovom úvere a už samotným podpisom Zmluvy o revolvingovom úvere zo strany dlžníka (v závere na vyznačených miestach, za ods. 13.), by to znamenalo jej nevyhnutnú akceptáciu, bez faktickej možnosti vylúčenia takejto dohody. Dojednanie uvedenej odplatnej služby žalobca považuje za nekalé, najmä z dôvodu, že najmä z úpravy ods. 8. Zmluvy o revolvingovom úvere vyplýva, že takáto zmluvná podmienka (o poskytnutí služby spočívajúcej v možnosti odkladu splatnosti splátok úveru) platí aj v prípade, ak počas zmluvného vzťahu nedôjde zo strany dlžníka k požiadaniu o odklad splátok. To znamená, že v konečnom dôsledku môže nastať situácia, že dlžník poskytne plnenie (odplatu) veriteľovi bez toho, aby za to obdržal protiplnenie (dojednanú službu). Vyžadovanie plnenia bez reálneho poskytnutia protiplnenia predstavuje materiálnu disproporciu a toto je minimálne v rozpore s dobrými mravmi. Podmienky Zmluvy o revolvingovom úvere týkajúce sa dojednaní predmetnej služby spočívajúcej v možnosti odkladu splatnosti splátok úveru (ods. 8.1 Zmluvy o revolvingovom úvere), ďalej tiež dojednaní o odplate, jej splatnosti, započítania (ods. 8.4 Zmluvy o revolvingovom úvere), považuje žalobca za neprijateľné a tieto v zmysle § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka za neplatné. V tejto súvislosti poukázal aj na rozsudok Okresného súdu Prešov zo dňa 04.09.2014 sp. zn. 9C/140/2013 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove zo dňa 09.09.2015 sp. zn. 7Co/307/2014, ktorými už boli predmetné zmluvné podmienky vyhlásené za neplatné z dôvodu ich neprijateľnosti. Poukázal aj na výklad § 53a Občianskeho zákonníka, tak ako ho vyjadril Krajský súd v Banskej Bystrici v rozsudku zo dňa 10.09.2013, sp. zn. 14Co/321/2012: „Ustanovením § 53a OZ sa do právneho poriadku zavádza i keď nepriamo precedentný charakter súdneho rozhodnutia v spotrebiteľských veciach, pretože sa ním rozširuje pôsobnosť súdneho rozhodnutia v konkrétnej veci na všetky zmluvné vzťahy, v ktorých dodávateľ použil tú istú, alebo obdobnú zmluvnú podmienku. Z ustanovenia § 53a OZ vyplýva pre dodávateľa povinnosť zdržať sa používania zmluvnej podmienky, ktorú súd v akomkoľvek súdnom konaní označil za neprijateľnú, alebo neprijateľnosť zmluvnej podmienky vyplýva zo samotného rozhodnutia.“ Pojem neprijateľná podmienka vychádza z predpokladu, že ide o zmluvnú podmienku, ktorá napriek požiadavke dobrej viery spôsobuje materiálnu disproporciu ku škode spotrebiteľa (čl. 3 ods. 1 Smernice Rady 93/13/EHS). Túto skutočnosť je súd povinný preveriť z úradnej moci (Rozsudok SD EÚ z 27. júna 2000, Océano Grupo Editorial a Salvat Editores, C-240/98 až C-244/98), a teda v tomto prípade sa nedá uvažovať o výsostnom práve spotrebiteľa, ktorý by nebol viazaný neprijateľnou podmienkou len za stavu, kedy by sa výslovne určenia jej neplatnosti domáhal (§ 3 ods. 5 veta prvá zákona č. 250/2007 Z. z.). Neprijateľná podmienka je absolútne neplatná (§ 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka) a to samozrejme bez ohľadu na iniciatívu spotrebiteľa. S týmto stavom sa vyporiadal aj Súdny dvor EÚ v rozsudku z 21. novembra 2002, Cofidis, C-473/00, keď uviedol, že „Národná právna úprava, ktorá národnému súdu v rámci konania o žalobe podanej poskytovateľom spotrebiteľského úveru proti spotrebiteľovi a spočívajúcej na zmluve medzi nimi uzavretej, znemožňuje po uplynutí premlčacej lehoty z úradnej povinnosti alebo na základe podnetu spotrebiteľa určiť, že podmienka obsiahnutá v zmluve medzi nimi uzavretej je v rozpore so smernicou Rady 93/13/EHS.“

9. Žalovaný vo svojom vyjadrení uviedol, že pokiaľ ide o neprijateľné zmluvné podmienky, tento nárok žalobcu je nedôvodný. K tvrdeniu žalobcu v žalobe, že Dohoda o poskytnutí služby predstavuje neprijateľnú zmluvnú podmienku, nakoľko nebola individuálne dojednaná, bola podmienkou poskytnutia úveru a k námietke, že odplata sa platí bez ohľadu na to, či dlžník službu využije alebo nie, a teda bez primeraného protiplnenia uviedol poukazujúc na to, že Občiansky zákonník v § 52a ods. 1 určuje: „Ak sú uzavreté viaceré spotrebiteľské zmluvy pri tom istom rokovaní alebo sú zahrnuté do jednej listiny, posudzuje sa každá z týchto zmlúv samostatne.“ Pojem „individuálny“ znamená nielen reálnu možnosť spotrebiteľa určitú podmienku formulačne ovplyvniť, ale predovšetkým možnosť spotrebiteľa dosiahnuť, že takáto podmienka sa nestane súčasťou jeho vzťahu s dodávateľom bez toho, aby to zmenilo jeho postavenie oproti tomu stavu, ak by podmienku prijal, teda ho nebude zaväzovať na

základe jeho vlastného rozhodnutia a toto rozhodnutie nemá vplyv na možnosť uzavrieť (v tomto prípade) úverovú zmluvu za takých podmienok, ako keby podmienku akceptoval. V tejto súvislosti dáva žalovaný do pozornosti aj názor prezentovaný v odbornej literatúre Štandardné zmluvy, kde ohľadne výkladu pojmu individuálne dojednané sa uvádza, že za individuálne dojednané by mali byť považované nielen klauzuly, ktoré boli skutočne dojednané (na obsah ktorých mal spotrebiteľ skutočný vplyv), ale aj tie, ktoré mohli byť dojednané, ale spotrebiteľ nevyužil svoj vplyv na zmenu ich obsahu (teda tie, ktoré sa mohli stať súčasťou vzájomných vzťahov, ale zároveň nemuseli). Výklad tohto pojmu (pozn. obsahovo sa sice týkal rozhodcovskej zmluvy) sa ďalej uvádza takto: „Ustanovenie § 93b citovaného zákona (pozn. zákon č. 483/2001 Z.z.) ukladá povinnosť navrhnúť spotrebiteľovi rozhodcovskú doložku určitého obsahu a garantuje mu právo s takouto doložkou nesúhlasiť. Implicitne sa pritom vychádza z toho, že spotrebiteľ má možnosť uzatvoriť s bankou zmluvu rovnakého obsahu aj bez uzatvorenia rozhodcovskej doložky. Ak, a iba vtedy, ak takú možnosť spotrebiteľ skutočne má, tak bude dojednanie o rozhodcovskej doložke skutočne individuálne dojednané. Ak je ale odmietnutie rozhodcovskej doložky zo strany spotrebiteľa viazané na iné zmluvné podmienky v ostatných otázkach zmluvy, ktoré sú pre spotrebiteľa menej priaznivé, tak je spotrebiteľ nepriamo nútený rozhodcovskú doložku uzatvoriť.“ Ak by sa teda mal pojem individuálne dojednaný zovšeobecniť, potom je namieste záver, že ide o každé také ustanovenie, ktoré nielen naformuloval spotrebiteľ, ale predovšetkým také ustanovenie, ktoré síce vopred pripravil dodávateľ, ale spotrebiteľ mal možnosť ho neprijať, odmietnuť či anulovať bez toho, aby to malo za následok zhoršenie jeho postavenia v zmysle zániku zmluvy, jej neuzavretia a pod. Tvrdila, že Dohoda o poskytnutí služby je samostatným právnym úkonom, ktorého vznik nie je podmienkou pre vznik zmluvy o úvere, a teda v zmysle vyššie uvedeného má právnu povahu individuálneho dojednania, pričom odplata za jeho dojednanie nemôže byť započítaná do celkovej odplaty v súvislosti so spotrebiteľským úverom. Z bodu 8. ods. 8.6 Dohody o poskytnutí služby vyplýva, že: „Veriteľ vyhlasuje, že uzavretie tejto dohody o poskytnutí služby nie je podmienkou uzavretia Zmluvy o revolvingovom úvere. Dlužník vyhlasuje, že túto Dohodu o poskytnutí služby uzatvára na základe slobodnej vôle, jej obsahu porozumel a svojím podpisom vyjadruje súhlas so všetkými jej ustanoveniami.“ Uvedené ustanovenie je len jedným z faktorov, ktorý každému spotrebiteľovi indikuje pri zachovaní jeho elementárnej zodpovednosti a obozretnosti oddelenosť dohody o poskytnutí služby ako niečoho samostatného od samotnej zmluvy o revolvingovom úvere. Dohoda o poskytnutí služby je osobitne podpísaná. Tento fakt nielen zdôrazňuje jej samostatnosť od ostatného obsahu zmluvy o revolvingovom úvere. Dlužník podpísaním tlačiva Žiadosti/Zmluvy neprístupuje a neuzatvára automaticky Dohodu o poskytnutí služby. To, že uzavretie Dohody o poskytnutí služby je samostatné, napokon zdôrazňuje aj grafické rozlíšenie Dohody o poskytnutí služby od ostatného obsahu Zmluvy o RÚ. Pritom priemerný spotrebiteľ (v zmysle definície bodu 18 preambuly smernice Európskeho parlamentu a Rady č. 2005/29) t. j. osoba, ktorá je v rozumnej miere dobre informovaná, vnímavá a obozretná si na základe uvedených okolností je vedomý, že dohodu neuzatvára ani automaticky so zmluvou o úvere, že jej uzavretie vyžaduje samostatný súhlas s ňou a tiež aký je význam takejto dohody. Aj v prípade žalobcu bolo uzavretie dohody slobodné a dobrovoľné, vedel o jej význame, právach a povinnostiach z nej vyplývajúcich. Podľa ustanovenia § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy Spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o predmet plnenia, cenu plnenia alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané. Predmetná odplata je cenou plnenia, čiže z hľadiska citovaného zákonného ustanovenia úvaha o neprijateľnosti dojednania o tejto odplate je vylúčená. Ani cena plnenia, a to aj v zmysle výslovného znenia smernice Rady 93/13/EHS v článku 4 odstavce 2, a ani dojednanie o nej nie sú neprijateľnou podmienkou. Uvedená dohoda bola dohodnutá ako individuálny právny úkon, ktorého využitie alebo nevyužitie vyplýva zo slobodnej vôle zmluvnej strany, v prospech ktorej bola dojednaná, teda dlžníka (tu žalobca). Takéto dojednanie nemôže napĺňať skutkovú podstatu neprijateľnej zmluvnej podmienky (k tejto skutočnosti sme sa už vyjadrili vyššie v texte). Dohoda o poskytnutí služby a jej uzavretie predstavuje vo svojej podstate rovnakú dohodu, akou je napríklad zakúpenie balíka televíznych programov, predĺženie záručnej doby nad zákonný rámec za odplatu a pod. Ak si spotrebiteľ kúpi určitý balík televíznych programov, telefónnych služieb alebo dohodne predĺženie záruky nad zákonný rámec, potom má zmluvný nárok na to, aby tieto služby využil. Dodávateľ je povinný za dohodnutých podmienok mu ich poskytnúť. Aj v tomto prípade má rovnaký nárok. Žalobca v dohode o poskytnutí služby sám vyhlasuje, že nie je podmienkou pre iný vzťah. Výška odplaty predstavuje dohodu o cene služby, a teda nie je v zmysle ust. § 53 ods. 1 Obč. zákonníka neprijateľnou podmienkou. Ustanovenie o predmete plnenia a cene plnenia nie sú zo zákona takými náležitosťami, ktoré by mohli byť posudzované ako neprijateľná podmienka. Predmet plnenia v tomto prípade predstavuje konkrétna služba vymedzená jej základnými vlastnosťami

(čo ju tvorí, kedy sa poskytne, za akých podmienok a na základe iniciatívy konkrétnej osoby) a na strane druhej jej cena predstavuje odplatu za nadobudnutie práva túto službu využiť.

10. Žalobca vo vyjadrení k vyjadreniu žalovaného k Dohode o poskytnutí služieb uviedol, že sa žalovaná sa v rámci svojej obrany snaží navodiť dojem, že Dohoda o poskytnutí služby bola podpisovaná osobitne, a keďže je graficky odlišená od ostatného obsahu Zmluvy o revolvingovom úvere, pričom obsahuje ustanovenie - vyhlásenie veriteľa (bod 8., ods. 8.6 Dohody o poskytnutí služby), z ktorého každému spotrebiteľovi má vyplývať oddelenosť od samotnej Zmluvy o revolvingovom úvere, jedná sa o samostatný právny úkon, ktorý má povahu individuálneho dojednania. Podľa názoru žalobcu sa v danom prípade jednoznačne jedná o tzv. typovú zmluvu (štandardná, formulárová), ktorá sa používa vo viacerých prípadoch, pričom za takéto treba považovať najmä predformulované znenia rôznych variant zmlúv, resp. zmluvných ustanovení (interná štandardizácia resp. vytvorenie vzorov; Bližšie K. Csach, Štandardné zmluvy, Vydavateľstvá a nakladateľstvá Aleš Čeněk, s.r.o., Plzeň 2009, str. 30). Záveru, že v prípade Zmluvy o revolvingovom úvere sa jedná o tzv. formulárovú zmluvu svedčí aj označenie (písomná informácia) vpravo dole na poslednej strane - „Verzia platná 1.09.2012.“ Možnosť žalobcu ako dlžníka formulačne ovplyvniť takúto formulárovú zmluvu, resp. takéto dojednanie je nereálna a zároveň aj možnosť odmietnutia je len zdanlivá, keďže podľa názoru žalobcu je toto (dojednanie v rámci Dohody o poskytnutí služby) súčasťou Zmluvy o revolvingovom úvere. V konečnom dôsledku aj súdu z vlastnej činnosti musí byť nepochybne známe, že v mnohých rovnakých prípadoch neboli zo strany spotrebiteľov predmetné dojednanie vymienené individuálne, pričom zo strany spotrebiteľov boli tieto dojednanie podpisované ako súčasť (komplex) Zmluvy o revolvingovom úvere. Dohodu o poskytnutí služby, ani jednotlivé jej dojednanie, tak nemožno považovať za individuálne dojednané, a predovšetkým z dôvodu materiálnej disproporcie takto dodávateľom nanútenej služby a odplaty zaň (hrubej nerovnováhy), považujeme za neprijateľné zmluvné podmienky.

11. Súd z predložených listinných dôkazov mal za preukázané, že dňa 4.10.2012 strany sporu uzavreli úverovú zmluvu č. 8300051044, predmetom ktorej malo byť poskytnutie finančných prostriedkov v dohodnutej výške 1.500 €, ktorej súčasťou sú Zmluvné dojednanie Zmluvy o revolvingovom úvere (ďalej len „ZoRÚ“). Zo ZoRÚ súd zistil, že odplata za poskytnuté služby v zmysle čl. 8 ods. 8.1. písm. a Dohody o poskytnutí služby je 215,75 €. Z obsahu článku 8. Zmluvy označeného ako „DOHODA O POSKYTNUTÍ SLUŽBY uzavretej podľa § 269 ods. 2 Obchodného zákonníka“ ods. 8.1. vyplýva, že predmetom tejto dohody je záväzok veriteľa (žalovanej) poskytnúť dlžníkovi (žalobcovi) na jeho žiadosť a po splnení podmienok uvedených v dohode službu spočívajúcu v možnosti odkladu maximálne troch akýchkoľvek splátok úveru resp. revolvingu poskytnutého na základe Žiadosti/Zmluvy uzavretej medzi veriteľom a dlžníkom a záväzok dlžníka (žalobcu) zaplatiť veriteľovi odplatu a) za poskytnutie služby spočívajúcej v možnosti odkladu splatnosti splátok úveru vo výške EUR a b) za poskytnutie služby spočívajúcej v možnosti odkladu splatnosti splátok revolvingu vo výške EUR v prípade, ak bude Dlžníkovi revolving poskytnutý (ods. 8.1). Z obsahu čl. 8, ods. 8.2. Zmluvných dojednaní Zmluvy o revolvingovom úvere súd za pomoci lupy (keďže písmo v texte je veľmi malé, voľným okom len ťažko čitateľné) zistil, že súčasťou tejto predtlačenej formy a jednoliateho textu je uvedený záväzok dlžníka uhradiť poskytnutý úver v dohodnutých termínoch splatnosti na bankový účet veriteľa. V článku 8 ods. 8.4. je uvedený: „Odplata za poskytnutie odkladu splatnosti splátok úveru je splatná dňom uzavretia tejto Dohody o poskytnutí služby. Veriteľ a Dlžník sa dohodli na započítaní vzájomných pohľadávok a to pohľadávky Dlžníka voči Veriteľovi na poskytnutie schválenej výšky úveru podľa článku 2.3. Zmluvných dojednaní Žiadosti/Zmluvy oproti pohľadávke Veriteľa voči Dlžníkovi na zaplatenie odplaty podľa ods. 8.1. písm. a) tejto Dohody o poskytnutí služby (resp. zníženej výšky odplaty) a to ku dňu poskytnutia úveru Dlžníkovi podľa článku 2.3. Zmluvných dojednaní Žiadosti/Zmluvy. Odplata za poskytnutie odkladu splatnosti splátok revolvingu je splatná dňom poskytnutia revolvingu Dlžníkovi. Veriteľ a Dlžník sa dohodli na započítaní vzájomných pohľadávok a to pohľadávky Dlžníka voči Veriteľovi na poskytnutie schválenej výšky revolvingu podľa článku 4.1. Zmluvných dojednaní Žiadosti/Zmluvy oproti pohľadávke Veriteľa voči Dlžníkovi na zaplatenie odplaty podľa ods. 8.1. písm. b) tejto Dohody o poskytnutí služby (resp. zníženej výšky odplaty) a to ku dňu uskutočnenia revolvingu podľa článku 4.3. Zmluvných dojednaní Žiadosti/Zmluvy. Rozdiel bude uhradený na účet Dlžníka uvedený v čl. 2 Žiadosti/Zmluvy.“ Súd zdôrazňuje, že pokiaľ ide o samotný text Zmluvy vrátane Dohody tak písmo je veľmi malé a teda voľným okom len ťažko čitateľné a jednoznačne sa jedná o formulárovú Zmluvu. Neoddeliteľnou súčasťou zmluvy o revolvingovom úvere boli Zmluvné dojednanie Zmluvy o revolvingovom úvere spoločnosti PROFÍ

CREDIT Slovakia, s.r.o. (ďalej „zmluvné dojednania“), keďže tieto zmluvné dojednania nie sú stranami podpísané, predstavujú formulárové tlačivo žalovaného. V bode 14 Zmluvných dojednaní označenom ako „Sankcie“ sú uvedené rôzne sankcie v prípade omeškania žalobcu ako dlžníka so splácaním revolvingového úveru.

12. V čase rozhodovania súdu platil už zákon č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, ktorý nadobudol účinnosť od 11. júna 2010. V čase uzavretia zmluvy, t.j. dňa 4.10.2012 na účely tohto zákona sa zmluvou o spotrebiteľskom úvere rozumela zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom (§ 2 písm. d) zákona o spotrebiteľských úveroch). Vychádzajúc zo zásady *lex specialis derogat lex generalis*, podľa ktorej špeciálna právna úprava, ktorou v danom prípade je zákon č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, ako i ustanovenie § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, má prednosť pred všeobecnou, ktorou je Obchodný zákonník, je (bolo) tak nevyhnuté predmetný právny vzťah medzi účastníkmi konania založený predmetnou zmluvou o úvere posudzovať podľa ustanovení Občianskeho zákonníka a príslušných ustanovení zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy, bez ohľadu na to, že zmluva o úvere je tzv. absolútny obchod (§ 261 ods. 1, ods. 3 písm. d/ Obchodného zákonníka). Z tohto je zrejmé, že právny vzťah účastníkov je vzťahom spotrebiteľským.

13. Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

14. Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

15. Podľa § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

16. Podľa § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

17. Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

18. Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.

19. Podľa § 53 ods. 3 Občianskeho zákonníka, ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

20. Podľa § 53 ods. 4 Občianskeho zákonníka, za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré

a) má spotrebiteľ plniť a s ktorými sa nemal možnosť oboznámiť pred uzavretím zmluvy,

b) dovoľujú dodávateľovi previesť práva a povinnosti zo zmluvy na iného dodávateľa bez súhlasu spotrebiteľa, ak by prevodom došlo k zhoršeniu vymožitelnosti alebo zabezpečenia pohľadávky spotrebiteľa,

c) vylučujú alebo obmedzujú zodpovednosť dodávateľa za konanie alebo opomenutie, ktorým sa spotrebiteľovi spôsobila smrť alebo ujma na zdraví,

- d) vylučujú alebo obmedzujú práva spotrebiteľa pri uplatnení zodpovednosti za vady alebo zodpovednosti za škodu,
- e) umožňujú dodávateľovi, aby spotrebiteľovi nevydal ním poskytnuté plnenie aj v prípade, ak spotrebiteľ neuzavrie s dodávateľom zmluvu alebo od nej odstúpi,
- f) umožňujú dodávateľovi odstúpiť od zmluvy bez zmluvného alebo zákonného dôvodu a spotrebiteľovi to neumožňujú,
- g) oprávňujú dodávateľa, aby bez dôvodov hodných osobitného zreteľa vypovedal zmluvu uzavretú na dobu neurčitú bez primeranej výpovednej lehoty,
- h) prikazujú spotrebiteľovi, aby splnil všetky záväzky aj vtedy, ak dodávateľ nespĺnil záväzky, ktoré vznikli,
- i) umožňujú dodávateľovi jednostranne zmeniť zmluvné podmienky bez dôvodu dohodnutého v zmluve,
- j) určujú, že cena tovaru alebo služieb bude určená v čase ich splnenia, alebo dodávateľa oprávňujú na zvýšenie ceny tovaru alebo služieb bez toho, aby spotrebiteľ mal právo odstúpiť od zmluvy, ak cena dohodnutá v čase uzavretia zmluvy je podstatne prekročená v čase splnenia,
- k) požadujú od spotrebiteľa, ktorý nespĺnil svoj záväzok, aby zaplatil neprimerane vysokú sumu ako sankciu spojenú s nespĺnením jeho záväzku,
- l) obmedzujú prístup k dôkazom alebo ukladajú spotrebiteľovi povinnosti niesť dôkazné bremeno, ktoré by podľa práva, ktorým sa riadi zmluvný vzťah, mala niesť iná zmluvná strana,
- m) v prípade čiastočného alebo úplného nespĺnenia záväzku zo strany dodávateľa neprimerane obmedzujú alebo vylučujú možnosť spotrebiteľa domáhať sa svojich práv voči dodávateľovi vrátane práva spotrebiteľa započítať pohľadávku voči dodávateľovi,
- n) spôsobujú, že platnosť zmluvy uzatvorenej na dobu určitú sa po uplynutí obdobia, na ktorú bola zmluva uzavretá, predlži, pričom spotrebiteľovi priznávajú neprimerane krátke obdobie na prejavenie súhlasu s predĺžením platnosti zmluvy,
- o) ktoré oprávňujú dodávateľa rozhodnúť o tom, že jeho plnenie je v súlade so zmluvou, alebo ktoré priznávajú právo zmluvu vykladať iba dodávateľovi,
- p) obmedzujú zodpovednosť dodávateľa, ak bola zmluva uzavretá sprostredkovateľom, alebo vyžadujú uzavretie zmluvy prostredníctvom sprostredkovateľa v osobitnej forme,
- r) vyžadujú v rámci dojednanej rozhodcovskej doložky od spotrebiteľa, aby spory s dodávateľom riešil výlučne v rozhodcovskom konaní.

21. Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

22. Podľa § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka, ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov, nesmie odplata podstatne prevyšovať odplatu obvykle požadovanú na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch. Pri posudzovaní obdobnosti prípadov sa prihliada najmä na finančnú situáciu spotrebiteľa, spôsob a mieru zabezpečenia jeho záväzku, objem poskytnutých peňažných prostriedkov a lehotu splatnosti.

23. Podľa § 53 ods. 10 Občianskeho zákonníka, neprijateľnosť zmluvných podmienok sa hodnotí so zreteľom na povahu tovaru alebo služieb, na ktoré bola zmluva uzatvorená, a na všetky okolnosti súvisiace s uzatvorením zmluvy v dobe uzatvorenia zmluvy a na všetky ostatné podmienky zmluvy alebo na inú zmluvu, od ktorej závisí.

24. Podľa § 53a ods. 1 Občianskeho zákonníka, ak súd určil niektorú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve, ktorá sa uzatvára vo viacerých prípadoch, a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje alebo vo všeobecných obchodných podmienkach za neplatnú z dôvodu neprijateľnosti takejto podmienky, alebo nepriznal plnenie dodávateľovi z dôvodu takejto podmienky, dodávateľ je povinný zdržať sa používania takejto podmienky alebo podmienky s rovnakým významom v zmluvách so všetkými spotrebiteľmi. Dodávateľ má rovnakú povinnosť aj vtedy, ak mu na základe takejto podmienky súd uložil vydať spotrebiteľovi bezdôvodné obohatenie, nahradiť škodu alebo zaplatiť primerané finančné zadostučinenie. Rovnakú povinnosť má aj právny nástupca dodávateľa.

25. Podľa § 53a ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak sa rozhodnutie súdu podľa odseku 1 týka len časti zmluvnej podmienky, dodávateľ je povinný splniť povinnosť uvedenú v odseku 1 v rozsahu tejto časti.

26. Podľa § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

27. Podľa § 54 ods. 2 Občianskeho zákonníka, v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

28. Podľa § 54 ods. 3 Občianskeho zákonníka, v pochybnostiach o význame zmluvnej podmienky sa výklad priaznivejší pre spotrebiteľa neuplatní, ak právo na príslušnom orgáne uplatňuje právnická osoba založená alebo zriadená na ochranu spotrebiteľa.

29. Súd môže v rozsudku, ktorý sa týka sporu zo spotrebiteľskej zmluvy, na návrh ale aj bez návrhu vysloviť, že určitá podmienka používaná v spotrebiteľských zmluvách dodávateľom je neprijateľná. Žalobca sa v tomto spore domáha voči žalovanej, aby súd určil, že zmluvné podmienky uvedené v bode 8 ods. 8.1. a 8.4. Zmluvy o revolvingovom úvere č. 8300051044 uzavretej medzi stranami sporu dňa 4.10.2012 sú neprijateľnými zmluvnými podmienkami z vyššie uvedených dôvodov.

30. Neprijateľnou zmluvnou podmienkou je podmienka, ktorá vyvoláva v neprospech spotrebiteľa, ako slabšej zmluvnej strany, hrubú nerovnováhu. Znaky neprijateľnej zmluvnej podmienky napĺňa nielen podmienka, ktorá je neprimeraná (napr. neprimeraná sankcia za porušenie záväzku spotrebiteľa), ale aj podmienka, ktorá je neurčitá alebo v rozpore s „ratio legis“ zákonného ustanovenia, podľa ktorého bola dojednaná. Za neprijateľnú možno považovať aj zmluvnú podmienku, ktorá vyjadruje finančný záväzok spotrebiteľa za plnenie, ktoré mu po materiálnej stránke nie je dodané a slúži v skutočnosti záujmom dodávateľa (tzv. teória skutočného plnenia spomínaná najčastejšie v súvislosti s poplatkami spotrebiteľských úverových vzťahov). Pojem neprijateľná podmienka vychádza z predpokladu, že ide o zmluvnú podmienku, ktorá napriek požiadavke dobrej viery spôsobuje materiálnu disproporciu ku škode spotrebiteľa (čl. 3 ods. 1 Smernice Rady 93/13/EHS). Túto skutočnosť je súd povinný preveriť z úradnej moci (Rozsudok SD EÚ z 27. júna 2000, Océano Grupo Editorial a Salvat Editores, C-240/98 až C-244/98), a teda v tomto prípade sa nedá uvažovať o výsostnom práve spotrebiteľa, ktorý by nebol viazaný neprijateľnou podmienkou len za stavu, kedy by sa výslovne určenia jej neplatnosti domáhal (§ 3 ods. 5 veta prvá zákona č. 250/2007 Z. z.).

31. Čo sa týka posúdenia neprijateľnosti zmluvnej podmienky uvedenej v bode 8 Zmluvy o revolvingovom úvere č. 8300051044, tak Občiansky zákonník v ust. § 53 ods. 4 vymenúva niektoré ustanovenia spotrebiteľských zmlúv, ktoré zákon považuje za neprijateľné podmienky, avšak nejde o taxatívny výpočet zmluvných podmienok, čo vyplýva aj zo samotnej dikcie tohto zákonného ustanovenia, ktoré uvádza pred samotným výpočtom neprijateľných zmluvných podmienok slovíčko „najmä“ a preto za splnenia zákonných podmienok, je možné za neprijateľnú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve považovať aj iné zmluvné ustanovenie, ktoré spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán a to v neprospech spotrebiteľa. Vo všeobecnosti však ide o zákonom stanovený zákaz používania neprijateľných zmluvných podmienok, ktoré sú podľa zákona neplatné. Za takúto neprijateľnú zmluvnú podmienku možno preto považovať aj zmluvné dojednanie uvedené v bode 8 odsekoch 8.1 a 8.4. Dohody o poskytnutí služby, ktoré umožňuje veriteľovi - žalovanej odpočítať poplatok za službu spočívajúcu v možnosti odkladu maximálne troch akýchkoľvek splátok úveru už pri poskytnutí úveru a v čase, keď spotrebiteľ o poskytnutie takejto služby vôbec nepožiadaval, a pri ktorom v podstate ide o záväzok spotrebiteľa - žalobcu zaplatiť za niečo, čo mu nebolo dodané, pričom tento záväzok podľa zmluvy vznikne podpisom dohody a zanikne započítaním, na základe dohody účastníkov zmluvy, zahrnutej do žiadosti/zmluvy o úvere. Neprijateľnosť tejto zmluvnej podmienky spočíva v prvom rade v skutočnosti, že veriteľ zinkasuje poplatok za službu, hoci žiadnu službu spotrebiteľovi neposkytol, a možno ani v budúcnosti neposkytne, a na druhej strane spotrebiteľ platí aj zo sumy poplatku úroky z úveru, hoci mu v tejto sume úver poskytnutý nebol. Ďalším dôvodom neprijateľnosti takéhoto dojednania je aj skutočnosť, že zo žiadneho zmluvného ustanovenia nevyplýva povinnosť veriteľa zinkasovaný poplatok vrátiť spotrebiteľovi po splnení záväzku zaplatiť všetky splátky úveru včas a riadne. Súd sa stotožňuje s tvrdením žalobcu, že samotná výška tejto odplaty (suma 215,75) za poskytnutie služby predstavuje neprijateľné navýšenie samotného úveru. Na základe týchto uvedených skutočností súd považuje vyššie označené zmluvné podmienky uvedené v ods. 8.1 a 8.4 Žiadosti o poskytnutie úveru/zmluva o poskytnutí revolvingového úveru, za neprijateľnú zmluvnú podmienku, a to predovšetkým z dôvodu, že na jej základe spotrebiteľ poskytol veriteľovi plnenie bez protiplnenia, čo spôsobuje značnú

nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Súd preto žalobe v tejto časti vyhovel. V tejto súvislosti súd poukazuje na rozhodnutia Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 5Co/252/2015 z 28.1.2016, sp. zn. 9Co 113/2017 zo 14.2.2018, sp. zn. 5Co/468/2017 z 10.4.2018, 2Co/177/2015 z 26.5.2016, 7Co/35/2016-57 z 30.5.2016 ako aj rozhodnutie Okresného súdu Michalovce sp. zn. 11Csp/20/2018 zo dňa 24.10.2018.

32. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

33. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

34. Podľa § 262 ods. 2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

35. Podľa ust. § 262 ods.1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

36. Podľa ust. § 262 ods.2 CSP o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

37. Podľa ust. § 396 ods. 1 CSP ustanovenia o trovách konania pred súdom prvej inštancie sa použijú aj na odvolacie konanie.

38. Podľa ust. § 396 ods. 3 CSP ak odvolací súd zruší rozhodnutie a ak vráti vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, rozhodne o náhrade trov súd prvej inštancie v novom rozhodnutí o veci.

39. O náhrade trov konania súd rozhodol podľa ust. § 255 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 396 ods. a CSP a § 262 ods. 1 CSP s tým, že priznal úspešnému žalobcovi náhradu všetkých účelne vynaložených trov v konaní od žalovaného s tým, že o výške tohto nároku bude rozhodnuté v osobitnom uznesení.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu je prípustné odvolanie, ktoré možno podať do 15 (pätnástich) dní od jeho doručenia na tunajšom súde v dvoch vyhotoveniach (§ 362 ods. 1 CSP).

V odvolaní musí byť uvedené, a/ ktorému súdu je určené, b/ kto ho robí, c/ ktorej veci sa týka, d/ čo sa ním sleduje a e/ podpis a uvedenie spisovej značky konania (§ 127 CSP).

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach (§ 127 CSP) podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 CSP).

Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné (§ 358 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.(§ 365 ods. 1 CSP)

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods. 2 CSP).

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 CSP).

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie. (§ 366 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 CSP).

Žalobu nemožno v odvolacom konaní meniť a v odvolacom konaní nemožno uplatniť práva voči žalobcovi vzájomnou žalobou (§§ 371, 372 CSP).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona - Exekučný poriadok (§ 220 ods. 1 CSP).